

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Cdo/10/2023                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5318203505                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.02.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | Mgr. Dušan Čimo                |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:5318203505.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkýň 1/ W. V. K., narodenej X. Y. XXXX, S., D. XX a 2/ V. V. R., narodenej XX. V. XXXX, C. N. M., Š. XXX/XX, oboch zastúpených splnomocnenkyňou hbr advokáti s. r. o., Bratislava - mestská časť Nové Mesto, Kalinčiakova 33, IČO: 47 239 310, proti žalovanej Lesné spoločenstvo Kysučné, s.r.o., Makov, IČO: 36 005 843, zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., Čadca, Potočná 2835/1A, IČO: 36 866 849, o vydanie bezdôvodného obohatenia, vedenom na Okresnom súde Žilina (predtým na Okresnom súde Čadca) pod sp. zn. 4C/96/2018, o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. apríla 2022 sp. zn. 6Co/127/2021, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyne sú povinné zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

### Odôvodnenie

1. Bývalý Okresný súd Čadca (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 1. júla 2021 č. k. 4C/96/2018-421 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť každej zo žalobkýň „bezdôvodné obohatenie za čas od 1. januára 2016 do 31. decembra 2016“ vo výške 1.593,75 € s 5 % úrokom z omeškania od 1. januára 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výroky I. a III.); žalovanej potom uložil povinnosť každej zo žalobkýň nahradiť trovy (správne „zaplatiť náhradu trov“ - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ (správne „vyšším súdnym úradníkom“) prvostupňového súdu (správne „súdu prvej inštancie“), v lehote 3 dní od právoplatnosti jeho uznesenia (výroky II. a IV.).

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. apríla 2022 sp. zn. 6Co/127/2021 na odvolanie žalovanej podľa § 388 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CSP“) zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť každej zo žalobkýň „bezdôvodné obohatenie za obdobie od 21. decembra 2016

do 31. decembra 2016“ vo výške 47,85 € s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 1. januára 2017 do zaplattenia, do 3 dní od právoplatnosti jeho rozsudku (výroky I. a IV.); vo zvyšnej časti, t. j. v časti o zaplattenie sumy 1.545,90 € s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne za obdobie od 1. januára 2017 do zaplattenia, žalobu oboch žalobkyní zamietol (výroky II. a V.) a vyslovil, že žalovaná má voči každej zo žalobkyní nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 % (výroky III. a VI.).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali obe žalobkyne dovolanie, ktorým navrhli zmeniť rozsudok odvolacieho súdu potvrdením rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolanie odôvodnili tým, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Namietali nesprávne určenie okamihu začatia plynutia premĺčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu odvolacím súdom. Navrhli tiež odklad vykonateľnosti dovolaním napádaného rozsudku.

4. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť, alternatívne ho ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) podala strana, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a to za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom [§ 429 ods. 1 CSP v spojení s čl. I § 12 ods. 1 písm. e) a § 15 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení neskorších zmien a doplnení], bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namieste takýto postup (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu; resp. podľa písmena b) rovnakého zákonného ustanovenia aj u právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada a podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. V danom prípade uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu žalobkyňami napádaného rozhodnutia bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a) CSP. V prejednávanej veci je totiž predmetom dovolacieho konania pohľadávka každej žalobkyne vo výške 1.545,90 € s príslušenstvom, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 27. decembra 2018), bol 4.800 € (v tejto súvislosti porovnaj tiež § 1 písm. a) nariadenia vlády č. 321/2013 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2014). Nakoľko  $1.545,90 < 4.800$ , z už uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom ustanovenú hranicu tzv. majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), a preto je prípustnosť dovolania v zmysle § 422 CSP vylúčená.

9. Najvyššiemu súdu preto neostávalo iné, než dovolanie žalobkyní smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietnuť (§ 447 písm. c) CSP). Pri nutnosti takéhoto naloženia s dovolaním stratilo opodstatnenie i rozhodovanie odvolacieho súdu o návrhu na odklad vykonateľnosti napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

10. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.